

Arrest

nr. 43 178 van 10 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 20 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. GUL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 mei 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 3 december 2009.

1.3. Op 18 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 januari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Comilla. Uw vader zou al jaren actief zijn in de verschillende Moslim bewegingen in Bangladesh. Tijdens de onafhankelijkheidsoorlog steunde uw vader het Pakistaanse leger. Later zou hij lid geworden zijn van de "Jammat-e-Islam" en van de afscheuringbeweging "Islamic Shason Tontro". Ook u zou eind 2006 lid geworden zijn van deze organisatie. U zou tweemaal gearresteerd zijn in Bangladesh. De eerste maal zat u in midden 2005 drie dagen vast daar u zonder rijbewijs op een motor reed. De tweede maal in februari 2008 werd u gearresteerd na een aanklacht wegens een vechtpartij. Beide klachten zouden ondertussen afgehandeld zijn. Na de machtsovername door de Awami League, zou het voor deze partij een prioriteit zijn om de collaborateurs van de oorlog van 1971 te straffen. Op 11 januari 2009 werd uw vader aangeklaagd en op 13 januari 2009 werd hij gearresteerd. Daar de Awami League uw steun aan uw vader vreesde zouden zij ook u aangeklaagd hebben op 24 januari 2009. U zou hierna op de vlucht geslagen zijn. U zou naar Chittagong gegaan zijn en op 1 maart 2009 zou u Bangladesh per schip verlaten hebben. In mei 2009 zou u in België aangekomen zijn. In juni 2009 had u uw laatste contact met Bangladesh. Uw advocaat zorgde voor uw juridische documenten en hij wist u te melden dat uw dossier naar allerlei diensten in Bangladesh, zoals de "RAB" (Rapid Action Battalion) gestuurd was. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw juridische documenten, uw vaders juridische documenten, uw geboorteakte en drie krantenartikels.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo bestaat er vooreerst twijfel over de authenticiteit van enkele van de door u voorgelegde documenten. U legde drie artikels voor die volgens u uit een krant kwamen. Uit deze documenten blijkt echter nergens dat ze ooit in een krant gestaan hebben. Het gaat hier om gewoon getypte bladzijdes, die door iedereen met kennis van de Bengaalse taal opgesteld kunnen zijn. Het gaat hier duidelijk niet om kopies van een papieren krant en u wist niet of ze uit een internetkrant kwamen, wat meer is; u gaf zelfs toe deze artikels zelf nooit gelezen te hebben (gehoorverslag CGVS p. 3). Hiermee geconfronteerd beweerde u hier niets van te weten, het was uw advocaat die u deze artikels opstuurde. Dat u niets weet te vertellen over de inhoud van de artikels die u ter staving van uw asielrelaas voorlegde getuigt van een duidelijke desinteresse die u heeft voor uw asielrelaas. Deze vaststelling breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af. Voorts legde u enkel een Engelstalige kopie voor van uw geboorteakte. Daar het hier enkel om een kopie gaat en daar er geen foto op staat kunt u niet aannemelijk maken dat u deze persoon bent (gehoorverslag CGVS p. 3). U verklaarde tevens over een "voters identity card" te beschikken en op deze identiteitskaart zou wel een foto staan, maar u wist deze kaart niet voor te leggen (gehoorverslag CGVS p. 11). U kan dan ook niet aannemelijk maken de persoon te zijn die in de door u voorgelegde juridische documenten vermeld staat.

Voorts bleek uit uw verklaringen een opvallend gebrek aan interesse in de aanklacht tegen u. Daar u deze aanklacht dusdanig diende te vrezen dat u zich genoodzaakt zag uw land van herkomst te verlaten, mag er van u toch enige kennis en interesse in deze zaak verwacht worden. Uw gebrekkige interesse bleek reeds toen u nog in Bangladesh was. Hoewel er een maand voorbij ging tussen het moment dat u aangeklaagd werd en uw vertrek uit Bangladesh, zou u in die tijd de juridische documenten die u voorlegde in het kader van uw asielaanvraag, nooit gezien hebben. Hoewel uw vader op dat ogenblik een advocaat had die hem al juridische hulp vond u het blijkbaar niet eens nodig om via hem uw juridische documenten in te kijken (gehoorverslag CGVS p. 8). Voorts weet u op dit ogenblik niets over de huidige stand van zaken in uw juridische dossier. Wat meer is; u beschikt al sinds juni 2009 niet meer over enige informatie i.v.m. uw aanklacht. Uw verklaring dat sinds juni 2009 uw advocaat uw zaak niet langer opvolgt, is onafdoende (gehoorverslag CGVS p. 2, 3). Er bestaan immers nog andere manieren om informatie te vergaren, maar u leek weinig willig om hier moeite voor te doen. Zo zou u een andere advocaat kunnen contacteren of via uw partij een advocaat regelen. Uw verklaring dat verschillende partijleiders opgepakt zijn doet hieraan geen afbreuk; zoals u zelf verklaarde is uw partij immers niet verboden in Bangladesh (gehoorverslag CGVS p. 5). U heeft echter de laatste zes maanden geen enkele inspanning geleverd om contacten te leggen. U verklaarde dat u wel pogingen had ondernomen maar u kon dit niet concreet duiden (gehoorverslag CGVS p. 10). U heeft er dan ook geen enkel idee van hoe het er op moment voor zou staan met deze zaak (gehoorverslag CGVS p. 10). Dat u misschien ondertussen zelfs vrijgesproken zou kunnen zijn, was zelfs nog niet bij u opgekomen. Ook andere elementen wijzen op uw ongeloofwaardige vrees. U verklaarde een arrestatiebevel voor te leggen, maar u wist eigenlijk niet wanneer en waar dit uitgevaardigd werd (gehoorverslag CGVS p. 9).

U verklaarde gezocht te worden wegens geldafpersing en illegaal wapenbezit. Volgens u zou u aangeklaagd zijn onder artikel 302 van de Bengaalse Penal Code (waarvan u de inhoud niet kende) (gehoorverslag CGVS p. 8). Dit specifieke artikel staat echter voor de strafmaat voor moord, wat niets met uw zaak te maken heeft (gehoorverslag CGVS p. 9). Deze vaststelling onderschrijft verder uw gebrekkige interesse en kennis van uw juridische problemen. U wist dan ook niet juist welke straf u kon krijgen. U verklaarde hierop dan dat uw zaak aan verschillende instanties doorgegeven werd, zoals de "RAB" (Rapid Action Battalion) en misschien de inlichtingendiensten (gehoorverslag CGVS p. 9). U kon deze bewering echter op geen enkele manier hard maken. Het lijkt ook weinig aannemelijk dat men een elite eenheid zoals de "RAB" zou inzetten om iemand die verdacht wordt van afpersing op te sporen. Er werd u dan ook gevraagd waarom men de "RAB" ingezet zou hebben op uw zaak. U beweerde dat dit kwam doordat u uw vader kon helpen in zijn rechtszaak (gehoorverslag CGVS p. 8). Daar u echter geen jurist bent, kon u uw vader hoogstens morele steun verlenen, waardoor het weinig aannemelijk lijkt dat men u hierdoor zou willen uitschakelen. Hiermee geconfronteerd beweerde u dan maar dat men u zou moeten uitschakelen gezien de acties die u mogelijks zou kunnen ondernemen voor uw vader, zoals naar de partijleiding stappen (gehoorverslag CGVS p. 8). U deed dit echter niet; u stapte zelfs niet naar de partijleiding met uw eigen probleem. De autoriteiten hebben dan ook maar weinig redenen om u te vervolgen. Ook is het in dit licht (u zou aangeklaagd zijn wegens de mogelijke steun die u uw vader zou kunnen geven bij zijn juridische problemen) dan ook opmerkelijk dat u er geen idee van heeft hoe het er op dit moment met uw vader zijn zaak voorstaat (gehoorverslag CGV S p. 7). U weet niet of uw vader nog gevangen zit of mogelijks reeds vrijgesproken werd; het blijft enkel bij gissingen. Uw gebrek aan interesse en kennis over de aanklacht tegen u en uw vader breken uw ingeroepen vrees voor vervolging af. De algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder afgebroken door volgende vaststellingen. U beweerde bij aanvang van uw gehoor dat u van **22 februari 2009 tot 1 maart 2009 op een u onbekende plek in Chittagong verbleef**. De weken tussen **5 februari en 22 februari 2009 verbleef u te Boder Bazaar, Chittagong en voor 5 februari 2009 verbleef u op uw thuisadres te Comilla** (gehoorverslag CGVS p. 2). Op het einde van uw gehoor was uw verklaring anders. U verklaarde **uw thuisadres te Comilla al op 13 januari 2009 (arrestatie van uw vader) verlaten te hebben en u zou van 14 januari 2009 tot 22 februari 2009 bij uw tante op Shahid Bazaar Colony, Chittagong verbleven hebben** (gehoorverslag CGVS p. 11). Bij confrontatie ontkende u enkel uw eerste verklaring afgelegd te hebben. Daar het hier duidelijk om totaal verschillen tijdslijnen en om andere adressen ging, was uw verklaring onafdoende. Bovendien strookte deze tweede versie van de feiten niet met de inhoud van uw krantenartikel. Uit dit artikel van 19 januari 2009 blijkt immers dat u de dag voordien in Comilla aangevallen werd, terwijl uit uw aangepaste verklaring nu blijkt dat u op dat ogenblik reeds in Chittagong was. Dit breekt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen af en benadrukt nogmaals dat er maar weinig geloof in de authenticiteit van uw krantenartikels gehecht kan worden. Er zijn geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. .

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Het louter voorleggen van documenten is immers onvoldoende; zij dienen ondersteund te worden door een plausibele verklaring. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen, mag er dan ook getwijfeld worden aan de authenticiteit van de door u voorgelegde juridische documenten. Zij dienen immers uw ongeloofwaardige vrees te ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker aan dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte in de bestreden beslissing heeft besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag en de weigeringsbeslissing op weinig overtuigende argumenten steunt. Verzoeker onderneemt een poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen en hij besluit dat hij de subsidiaire bescherming wenst in te roepen gelet op alle mensenrechtenrapporten die spreken van een verbod van meningsvrijheid.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat er vooreerst twijfel bestaat over de authenticiteit van enkele van de door hem voorgelegde documenten, uit zijn verklaringen een opvallend gebrek aan interesse in de aanklacht tegen hem bleek, hij verklaarde gezocht te worden wegens geldafpersing en illegaal wapenbezit en aangeklaagd te zijn onder artikel 302 van de Bengaalse Penal Code terwijl dit specifieke artikel staat voor de strafmaat van moord, wat

niets te maken heeft met zijn zaak, hij verklaarde dat zijn zaak aan verschillende instanties werd doorgegeven, zoals "RAB" (Rapid action Battalion) en misschien de inlichtingendiensten maar deze bewering op geen enkele wijze kon hard maken, het ook opmerkelijk is dat hij geen idee heeft hoe het er met de zaak van zijn vader voorstaat, zijn algemene geloofwaardigheid verder wordt afgebroken door tegenstrijdige verklaringen over de plaats en de tijd waar hij verbleef tussen 5 februari en 1 maart 2009, en de door hem voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen.

2.3. Waar verzoeker stelt dat hij inderdaad de artikelen niet had gelezen aangezien hij ze de dag voor zijn asielaanvraag van zijn advocaat in Bangladesh had ontvangen en hij geen juridische taal begrijpt en er geen vorming voor gevolgd heeft, wijst de Raad erop dat vooreerst wordt vastgesteld in de bestreden beslissing dat de drie, door verzoeker voorgelegde, (kranten)artikels gewoon getypte bladzijden zijn die door iedereen met kennis van de Bengaalse taal kunnen opgesteld zijn en het hier duidelijk niet om kopies van een papieren krant gaat en verzoeker niet wist of ze uit een internetkrant kwamen. Bovendien weet verzoeker niets te vertellen over de inhoud van deze artikels terwijl hij ze wel ter staving van zijn asielrelaas voorlegde. De Commissaris-generaal kon derhalve dienaangaande terecht besluiten dat dit getuigt van een duidelijke desinteresse voor zijn asielaanvraag. Verzoekers verweer dat hij ze pas de dag voordien had ontvangen, hij geen juridische taal begrijpt en daarvoor geen vorming heeft genoten, wijzigt niets aan dit besluit vermits redelijkerwijs mag verwacht worden dat de asielzoeker op de hoogte is van de stukken die hij ter staving van zijn relaas indient, wat in casu niet het geval is. Uit de vertaling van de voorgelegde (kranten)artikels blijkt overigens dat juridische kennis niet nodig is om summier aan te geven waarover het gaat.

2.4. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker ter staving van zijn identiteit enkel een kopie van een Engelstalige geboorteakte indient. Vermits het een kopie betreft zonder foto kan dit document bezwaarlijk als een bewijs van identiteit worden aangenomen en bewijst verzoeker derhalve ook niet dat hij de in het artikel genoemde persoon is. Waar verzoeker betoogt dat dit niet in aanmerking kan worden genomen om zijn asielrelaas in twijfel te trekken wijst de Raad erop dat het bewijs van identiteit een essentieel element is in iedere procedure en dat het gebrek aan bewijs daarvan zonder geldige reden mee in overweging kan worden genomen bij de beoordeling van de asielaanvraag. Verzoeker beweert over een "voters card" te beschikken (gehoor, p. 11) doch legt deze niet voor en geeft daarvoor ook geen plausibele reden.

2.5. In de mate dat verzoeker betoogt dat hij zonder de bijstand van een raadsman inderdaad verloren was in het begrijpen van zijn zaak, stelt de Raad vast dat verzoeker voorbij gaat aan de overweging in de bestreden beslissing dat zijn gebrekkige interesse in de aanklacht tegen hem reeds bleek toen hij nog Bangladesh was. Zo leest de Raad in de bestreden beslissing het volgende: *"Daar u deze aanklacht dusdanig diende te vrezen dat u zich genoodzaakt zag uw land van herkomst te verlaten, mag er van u toch enige kennis en interesse in deze zaak verwacht worden. Uw gebrekkige interesse bleek reeds toen u nog in Bangladesh was. Hoewel er een maand voorbij ging tussen het moment dat u aangeklaagd werd en uw vertrek uit Bangladesh, zou u in die tijd de juridische documenten die u voorlegde in het kader van uw asielaanvraag, nooit gezien hebben. Hoewel uw vader op dat ogenblik een advocaat had die hem al juridische hulp vond u het blijkbaar niet eens nodig om via hem uw juridische documenten in te kijken (gehoorverslag CGVS p. 8). Voorts weet u op dit ogenblik niets over de huidige stand van zaken in uw juridische dossier. Wat meer is; u beschikt al sinds juni 2009 niet meer over enige informatie i.v.m. uw aanklacht. Uw verklaring dat sinds juni 2009 uw advocaat uw zaak niet langer opvolgt, is onafdoende (gehoorverslag CGVS p. 2, 3). Er bestaan immers nog andere manieren om informatie te vergaren, maar u leek weinig willig om hier moeite voor te doen. Zo zou u een andere advocaat kunnen contacteren of via uw partij een advocaat regelen. Uw verklaring dat verschillende partijleiders opgepakt zijn doet hieraan geen afbreuk; zoals u zelf verklaarde is uw partij immers niet verboden in Bangladesh (gehoorverslag CGVS p. 5). U heeft echter de laatste zes maanden geen enkele inspanning geleverd om contacten te leggen. U verklaarde dat u wel pogingen had ondernomen maar u kon dit niet concreet duiden (gehoorverslag CGVS p. 10). U heeft er dan ook geen enkel idee van hoe het er op moment voor zou staan met deze zaak (gehoorverslag CGVS p. 10). Dat u misschien ondertussen zelfs vrijgesproken zou kunnen zijn, was zelfs nog niet bij u opgekomen. Ook andere elementen wijzen op uw ongeloofwaardige vrees. U verklaarde een arrestatiebevel voor te leggen, maar u wist eigenlijk niet wanneer en waar dit uitgevaardigd werd (gehoorverslag CGVS p. 9)".* Verzoekers betoog dat hij zelf ondervonden heeft dat zijn leven in gevaar kwam toen hij getracht heeft zijn vader te helpen, hij zijn woonplaats verliet in januari 2009 en sindsdien slechts een paar keer contact heeft opgenomen met zijn advocaat die hem uiteindelijk gesteld heeft niet meer te willen optreden in hun dossier, ontkracht de motivering van de bestreden beslissing dienaangaande niet.

2.6. Ook verzoekers vage, niet onderbouwde argumenten met betrekking tot de 'RAB', de algemene situatie in Bangladesh, "de normale vergissingen of verwarringen", en zijn bewering dat hij lid was van de oppositie en zoon van een man die vervolgd wordt van 'collaboratie' tijdens de oorlog van 1971, kunnen de andere pertinente motieven in de bestreden beslissing, met betrekking tot zijn beweerde vervolging en de plaatsen waar en wanneer hij sinds 22 februari 2009 zou hebben verbleven, niet weerleggen en ontkrachten.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen.

2.8. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De loutere verwijzing naar een algemene toestand in het land van herkomst is niet voldoende. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonde dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door zijn autoriteiten en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in een straf die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen die de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 rechtvaardigen.

2.9. De Raad besluit dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, septembre 1979, 196-205). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS